

NETOPIERE SA ORIENTUJÚ
ECHOLOKÁCIOU. TENTO
ICH TALENT INŠPIROVAL
AJ ČLOVEKA. V KTOREJ
OBLASTI?

- A: Laserová technológia
- B: Radarová technológia
- C: Výroba plastov
- D: Výroba lietadiel

Použi, prosím,
sivú pečiatku!

Počas zimného spánku
klesne telesná teplota
netopiera až na 0°C.

Použi, prosím,
bielu pečiatku!

Človek využíva
echolokáciu v
radarovej technológii!

“ Princípom radarovej technológie je vysielat' a spätne zachytávať rádiové signály, ktoré sú krátke a nárazové. Ak signál narazí na prekážku, odrazí sa späť, podobne ako ozvena, a zachytí ho rádiová anténa. Ak je prekážka blízko, ozvena sa vráti veľmi rýchlo, pri väčšej vzdialenosti to trvá dlhšie. Rádiové signály sa vysielajú do všetkých smerov, tak aby bolo možné preskúmať celé okolie. ”

LIETAJÚCI ŠKRIATKOVIA

LET NOCOU POTICHU

Počas dňa sú netopiere nehybne zavesené dolu hlavou na strope či v štrbinách jaskýň. Keď denné svetlo pominie, prichádza ich čas. Vydajú sa za potravou, ktorá pozostáva hlavne z hmyzu. Pri love sa spoliehajú v prvom rade na echolokáciu. Vysielajú ultrazvukové vlny a podľa spätnej ozveny dokážu presne určiť polohu svojej koristi. Na zdokonalenie tohto systému majú mnohé druhy netopierov nosové lístky alebo iné štruktúry na tvári umožňujúce lepšie vyslať ultrazvuk.

Podobne aj v ich ušiach, ktoré majú niektoré druhy výrazne zväčšené, sa v priebehu evolúcie vytvorili ryhy a brázdy. Takzvaný ušný kryt tiež prispieva k echolokácii. Keď sa noc skončí, netopiere sa siahnu späť do svojich skrýš a zavesia sa dolu hlavou na strop, kde takto čakajú do ďalšieho zatmenia. V lese Hollabrunner Wald a v jeho okolí poletuje 20 rôznych druhov netopierov.

Netopiere sú vskutku fantastické zvieratá! Spolu s kaloňmi sme jedinými cicavcami, ktoré vedia lietať. Náš názov v nemčine je „Fledermaus“, čo v preklade znamená „poletujúca myš“. Našimi lietacími blanami sa potichu kľžeme nocou v snahe uloviť čo najviac hmyzu. Cez deň spíme v dobre chránených úkrytoch.

Na pohyblivej tabuli sa môžeš zoznámiť so štyrmi druhmi netopierov!

Cez deň sú netopiere nehybne zavesené dolu hlavou na strope, až do zotmenia.

Netopiere potichu poletujú nočnou oblohou. Rozpoznať sa dajú podľa rýchleho pohybu krídel.

Večernica Leachová je taká maličká, že sa bez problému zmestí do škatuľky od zápaliek. Jej telo neváži viac než kúsok čokolády. Živí sa komármi. Drobučké netopiere majú radi spoločnosť. Raz sa dokonca podarilo objaviť hniezdo s približne 1300 jedincami.

Netopier veľký sa živí hlavne na zemi žijúcimi chrobákmi a pavúkmi. Spolieha sa viac na svoje uši a nos než na echolokáciu. Lieta nízko nad zemou a počúva chrašťanie blížiacej sa koristi. Keď sa mu podarí zhruba ju lokalizovať, jeho dobrý čuch dorieši zvyšok a postará sa o to, aby bol lov úspešný.

Netopier vodný - tak, ako to napovedá jeho názov – sa zdržuje v blízkosti vôd. Zvykne sídliť aj v svetlých lesoch, avšak iba je v blízkosti rybník či rieka. Pri hľadaní potravy dokážu tieto drobné lietavce bez problému preletieť aj niekoľko kilometrov. Netopiere vodné sú družné drobné cicavce, ktoré obľubujú život vo veľkých kolóniách.

Uchaňa čierna má krátky, do tváre zatlačený ňufák, pripomína ním mopslíka. Ďalšou osobitosťou jej výrazne počernej tváre sú uši zrastené v strede hlavy. V jedálničku uchane čiernej nájdeme drobné motýle a iný mäkký hmyz. Svojimi mäkkými čelustami totiž nedokáže rozhryznúť tvrdý chitínový pancier chrobákov.